

Мрії, обірвані війною

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ.
Рівненська область.

ГЕРОЇЧНО загинув у зоні АТО прапорщик Української армії Анатолій Петрович Гаврилюк. Служив він і жив у Львові, але поховали чоловіка на рідній корецькій землі.

За неповні п'ятнадцять років служби у війську А.Гаврилюк побував у восьми гарячих точках світу. Донбас був дев'ятою. Фатальною.

— Ми всією родиною молилися за Толю, щоб він вижив там на чужині, та смерть наздогнала його на рідній Україні, — з тугою в голосі каже двоюрідна сестра Валентина. — Сталося це в Іловайському котлі, коли їхня колона БТРів виходила «зеленим коридором» із оточення. Тоді сепаратисти і розстріляли їх.

Про військову службу Гаврилюк мріяв давно. Його надихнув приклад діда Олексія, котрий із фронтів доріг повернувся інвалідом, але з бойовими нагородами. Він часто розповідав онукові про свої фронтів будні, друзів-однополчан, з якими воював. Як йому, важко пораненому, вдалося вижити, як втрачав друзів на полі бою. Отримавши диплом агронома, Анатолій пішов до війська. Там і подав рапорт на контрактну службу.

Не раз ризикував життям в Іраку, Лівії, Косові. Йому йшов всього 34-й рік, але мав численні бойові нагороди. До свого дня народження 11 листопада А.Гаврилюку не судилося дожити. Цього разу його відзначали близькі у журбі й скорботі, оплакували у храмі і на могилі. Згадували Толине коротке, але світле життя, яке він віддав заради Батьківщини. Був вірний військовій присязі, відважний, енергійний та товариський. Казав: «Не вмєш робити добра, то не роби й зла». А ще був майстром на всі руки.

— Пригадується, — продовжує Валентина Павлівна, — як після одруження мій брат отримав у гуртожитку кімнатку. Своїми руками зробив у ній добротний ремонт. А коли повернувся з чергового відрядження з-за кордону, привіз батькам на згадку сувенір, виготовлений власноруч, який назвав «Будинок моїх мрій». Казав: «Оце незабаром у такому казковому обійсті з садом, фонтаном, доріжками проживатиме моя сім'я. Був би лише мир, і тоді мої мрії здійсняться». Той подарунок і досі стоїть у квартирі старших Гаврилюків і нагадує про сина. Як і численні фотографії, на одній із яких Анатолій після тренувального стрибка з парашутом. На зворотному боці світлини напис: «Цей політ присвячено моїй дорогій донечці Олександрі...». Вона, п'ятирічна, ще й досі виглядає свого татка з військових доріг...

На фото: Анатолій Гаврилюк із донькою Олександрою, двоюрідною сестрою Валентиною та небогою.

СІЛЬСЬКІ ВІСТІ

Газета захисту інтересів селян України

Архів

Четвер,
27 листопада 2014
року
№ 133 (19180)

<http://www.silskivisti.kiev.ua/19180/Poshta.php?n=24951>